

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/24/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200074
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200074.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: D. L. Š. A., nar. XX.XX.XXXX, Z. X. Č.. XXXX, A. Z. F., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Ščury, so sídlom Mierová 1725, Čadca, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Výsokoškolákov 8556/33B, Žilina, za účasti opomenutých sťažovateľov: X. D. T. Š., Z.. XX.XX.XXXX, Z. X. Č.. XXXX/XX, A. Z. F., X. D. A. Š., Z.. XX.XX.XXXX, Z. X. Č.. XXXX/XX, A. Z. Mesto, obaja právne zastúpení: JUDr. Miroslav Bachynec, advokát, 027 42 Podbiel 177, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/042024/KRA zo dňa 15. decembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného a opomenutých sťažovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/18/2018-107 zo dňa 15. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 31S/18/2018-107 zo dňa 15. mája 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh opomenutých sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 191 ods. 1 písm. a/ a g/ a § 191 ods. 3 SSP zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/042024/KRA zo dňa 15. decembra 2017 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím mesta Kysucké Nové Mesto (ďalej aj „stavebný úrad“) č. j. Výst. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012. Rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2017/042024/KRA zo dňa 15. decembra 2017 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie mesta Kysucké Nové Mesto č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012 o povolení stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku parcelné č. KN C 4156/67 v k. ú. A.

2. Krajský súd v Žiline v odôvodnení napadnutého rozsudku zosumarizoval priebeh spojeného územného a stavebného konania, konštatujúc, že z administratívneho spisu žalovaného mal za preukázané, že stavebný úrad vydal dňa 1. júna 2012 rozhodnutie - stavebné povolenie č. j. Výst. 2762/2011-An. Predmetné stavebné povolenie bolo žalobcovi prvýkrát neúspešne doručované do vlastných rúk dňa 3. júla 2012. Opakované doručenie bolo zrealizované dňa 4. júla 2012, pričom na doručení je daný deň vyznačený ako deň uloženia zásielky. Žalobca si podľa údajov obsiahnutých na doručení písomnosť fakticky prebral dňa 20. júla 2012. Následne podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, ktoré odovzdal na poštovú prepravu dňa 6. augusta 2012. Stavebný úrad postupoval podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku a keďže žalobca si do troch dní od uloženia písomnosť neprevzal, považoval za deň doručenia posledný deň trojdňovej lehoty (9. júl 2012). Krajský súd zdôraznil, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si zásielku fakticky prevzal dňa 20. júla 2012, o čom svedčí jeho podpis na doručení, stavebnému úradu sa zásielka s prvostupňovým správny rozhodnutím nikdy nevrátila ako nedoručená.

3. Stavebníci (opomenutí sťažovatelia) následne v rokoch 2012 až 2014 uskutočnili stavbu na základe stavebného povolenia zo dňa 1. júna 2012, na ktorom bola nesprávne vyznačená právoplatnosť dňa 2. augusta 2012. Krajský súd na tomto mieste poznamenal, že vydané stavebné povolenie nebolo doteraz zrušené, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom rozsudku sp. zn. 3Sžo/245/2015 zo dňa 26. apríla 2017 zaoberal iba postupom žalovaného pri vyhodnotení včasnosti podaného odvolania a otázkou doručovania písomností. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že stavebné povolenie nenadobudlo doposiaľ právoplatnosť, čo bolo dôvodom pre uloženie povinnosti žalovanému o podanom odvolaní rozhodnúť ako o odvolaní podanom v zákonnej lehote.

4. Krajský súd sa v nasledujúcich častiach odôvodnenia napadnutého rozsudku zaoberal iba vybranými námietkami žalobcu, ktoré boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu.

5. Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že mesto Kysucké Nové Mesto vydalo dňa 5. augusta 2011 Oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania - upustenie od ústneho pojednávania, z obsahu ktorého vyplýva, že účastníci konania boli oprávnení do podkladov nahliadnuť a svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa doručenia daného oznámenia, inak na ne stavebný úrad neprihliadal.

6. Predmetné oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania zo dňa 5. augusta 2011 prevzal žalobca dňa 26. augusta 2011. Následne dňa 8. septembra 2011 doručil žalobca stavebnému úradu vyjadrenie k stavbe, ktoré stavebný úrad posúdil ako vyjadrenie- námietky podané oneskorene a preto na ne neprihliadal. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že žalobca sa dňa 5. septembra 2011 dostavil na stavebný úrad ako účastník spojeného územného a stavebného konania, ktorého predmetom bola stavba oporných múrov na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. A. stavebníkov D.. T. Š., C.. a manželky A.. Žalobcovi bol predložený kompletný spisový materiál, pričom žalobca vzhľadom k zložitosti projektovej dokumentácie uviedol, že sa nemôže vyjadriť len na základe nahliadnutia. Žalobca vyjadril názor, že zákon jeho práva ako účastníka konania nijako neobmedzuje a má právo dostať kópiu celej projektovej dokumentácie. Žiadal preto, aby stavebný úrad zdôvodnil svoj postoj k veci a do doby, kým mu nebude sprístupnená kópia celej projektovej dokumentácie stavby, žiadal, aby bolo konanie prerušené.

7. V závere zápisnice z tohto úkonu (z ústneho prerokovania predložených podkladov týkajúcich sa spojeného územného a stavebného konania, na ktorom bol prítomný žalobca) bolo uvedené, že projektová dokumentácia bola poskytnutá účastníkovi spojeného územného a stavebného konania iba k nahliadnutiu, nakoľko túto možno kopírovať iba so súhlasom autora projektovej dokumentácie - autorský zákon.

8. Poskytnutie kópie celej projektovej dokumentácie následne namietal žalobca aj v správnej žalobe. Vo

vzťahu k predmetnej námietke týkajúcej sa neumožnenia vyhotoviť kópiu projektovej dokumentácie k stavbe, ktorá bola predmetom stavebného povolenia, krajský súd poukázal na ustanovenie § 23 Správneho poriadku, zo znenia ktorého vyplýva, že účastník konania má právo dostať kópie spisov, pričom toto právo zákon ničím neobmedzuje. Účastník konania má právny nárok na úplné informácie o podkladoch rozhodnutia, preto je stavebný úrad povinný účastníkovi konania poskytnúť kópiu celej projektovej dokumentácie stavby. Stavebný úrad je povinný zabezpečiť vyhotovenie kópie celej projektovej dokumentácie stavby a je oprávnený požadovať úhradu všetkých materiálnych nákladov s tým spojených. Krajský súd podčiarkol, že ochrana projektovej dokumentácie stavby podľa zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (ďalej len „autorský zákon“) je vylúčená, ak je táto dokumentácia súčasťou úradného spisu, čo vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 3 písm. b/ autorského zákona.

9. Krajský súd zároveň zastáva stanovisko, že pripomienky žalobcu k stavebnému povoleniu zo dňa 1. júna 2012 boli doručené podľa požiadaviek mesta Kysucké Nové Mesto (do 7 pracovných dní), a to do podateľne mesta Kysucké Nové Mesto - Stavebný úrad dňa 8. septembra 2011, keďže za pracovný deň nemožno považovať pondelok 29. august 2011 (štátny sviatok - výročie SNP) a štvrtok 1. september 2011 (štátny sviatok - deň Ústavy SR).

10. Rovnako považoval krajský súd za dôvodnú námietku žalobcu ohľadom porušenia ustanovenia § 39a ods. 2, § 48 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „Stavebný zákon“), § 127 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona, § 5 ods. 1, § 23 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.. Stavebný úrad je povinný v zmysle § 39a ods. 2 písm. a/ Stavebného zákona zabezpečiť súlad urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemkov od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku, vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch. Úradný spis žalovaného podľa názoru krajského súdu neposkytuje dostatočné podklady pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby a podmienky jej uskutočnenia v súvislosti s vyhodnotením otázky, či sa v skutočnosti v prípade predmetnej stavby (oporné múry) jedná o jednoduchú stavbu.

2.

11. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podali v zákonnej lehote (dňa 20. júna 2019) kasačnú sťažnosť opomenutí sťažovateľa, ktorou sa domáhali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/18/2018 zo dňa 15. mája 2019 zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Opomenutí sťažovateľa zároveň žiadali, aby im bola priznaná náhrada trov konania.

12. Opomenutí sťažovateľa v úvode kasačnej sťažnosti namietali, že krajský súd s nimi nekonal ako s ďalšími účastníkmi konania a z uvedeného dôvodu im nebol doručený ani kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu. Deklarovali, že s jeho obsahom sa oboznámili zo spisu žalovaného dňa 27. mája 2019.

13. Svoje právo byť účastníkmi konania na krajskom súde odvodzujú zo skutočnosti, že zrušením napadnutého rozhodnutia žalovaného by boli, resp. sú ich práva dotknuté a preto mali byť do konania pribratí ako účastníci tak, ako tomu bolo v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/24/2014 (uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/24/2014-80 zo dňa 15. januára 2015).

14. Opomenutí sťažovateľa poukázali na skutočnosť, že žalobca od roku 2009 až do kolaudácie ich rodinného domu bojoval proti jeho výstavbe, a to vo forme sťažností adresovaných rôznym orgánom. Po dostavaní rodinného domu, pri realizácii konečnej úpravy pozemku, sa žalobca začal opätovne sťažovať, pričom tentokrát jeho sťažnosti smerujú proti výstavbe opornému múru.

15. V závere kasačnej sťažnosti opomenutí účastníci zároveň navrhli, aby bol kasačnej sťažnosti priznaný odkladný účinok podľa § 447 SSP, a to z dôvodu, že zrušením napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozí sťažovateľom závažná ujma, spočívajúca v zániku práv a povinností účastníkov správnych konaní rôznych stupňov o povolení stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“.

3.

16. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal včas kasačnú sťažnosť aj žalovaný, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/18/2018 zo dňa 15. mája 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby kasačný súd zmenil predmetný rozsudok Krajského súdu v Žiline tak, že žalobu zamietne.

17. V súvislosti s právom žalobcu na vyhotovenie kópie celej projektovej dokumentácie stavby, ktoré bolo podľa názoru krajského súdu v prejednávanej veci obmedzené, žalovaný obdobne ako vo svojom vyjadrení k správnej žalobe, opätovne uviedol, že žalobca sa mal možnosť s predloženou projektovou dokumentáciou a ostatnými dokladmi oboznámiť pri osobnom dostavení sa na stavebnom úrade dňa 5. septembra 2011, kedy mu bol predložený kompletný spisový materiál spolu s projektovou dokumentáciou stavby, opatrenou podpisom a autorizačnou pečiatkou jej spracovateľov. Takáto projektová dokumentácia je podľa § 5 ods. 1 autorského zákona klasifikovaná ako dielo. Stavebný úrad je potom povinný pre vyhotovenie jej kompletnej rozmnoženiny vyžiadať súhlas jej spracovateľa tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 18 ods. 2 písm. a/ autorského zákona. Z uvedeného dôvodu žalovaný zastáva názor, že k obmedzeniu práva účastníka konania oboznámiť sa s pokladmi rozhodnutia tak, ako to ustanovuje § 23 Správneho poriadku nedošlo, keďže žalobca mal právo nazrieť do spisu, robiť si z neho výpisky, avšak urobiť rozmnoženinu autorského diela obmedzuje práve osobitný predpis, ktorým je zákon č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 138/1992 Zb.“) (§ 13 predmetného zákona) v spojení s autorským zákonom.

18. Žalovaný na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/114/2015 zo dňa 18. septembra 2017, vydaný v obdobnej veci, v ktorom bolo okrem iného konštatované, že ak správny orgán odmietol poskytnúť vyhotovenie fotokópie kompletnej projektovej dokumentácie a vyžiadal si súhlas autora projektu, ktorý takýto súhlas následne nedal, tento (postup) je potrebné považovať za správny. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade zaujal obdobný právny názor, ako žalovaný v prejednávanej veci, a to, že v prípade architektonického diela vo forme projektovej dokumentácie nie je možné aplikovať ustanovenie § 24 ods. 1 autorského zákona, ktoré upravuje zákonné licencie bez súhlasu autora, nakoľko v zmysle § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona je súhlas autora na vyhotovenie rozmnoženiny celého architektonického diela alebo jeho časti nutný vždy. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb. je projektová dokumentácia verejnou listinou, ktorá bola predložená stavebnému úradu pre úradné účely a v tomto rozsahu sa na ňu autorskoprávna ochrana nevzťahuje. Táto zákonná výnimka je však obmedzená úradným účelom jej poskytnutia, t.j. je určená pre potreby stavebného úradu, ktorý o stavbe rozhoduje. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb. je možné písomnosti uvedené v odseku 1, t. j. aj projektovú dokumentáciu, použiť na účel, na ktorý bola vyhotovená, pričom na iný účel ju možno použiť iba so súhlasom autora.

19. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že ak nebol takýto súhlas autora predložený, resp. bol predložený nesúhlas autora projektovej dokumentácie, stavebný úrad postupoval správne, ak žalobcovi neposkytol fotokópiu projektovej dokumentácie.

20. Obdobne sa žalovaný nestotožnil ani s dôvodnosťou námietky žalobcu a s tvrdením krajského súdu ohľadom porušenia §39a ods. 2, § 48 ods. 2 Stavebného zákona, § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 vyhl. č. 453/2002 Z.z., argumentujúc, že ich konkrétne porušenie krajský súd nešpecifikoval.

21. Žalovaný v predmetnom kontexte zdôraznil, že stavbou, o ktorej stavebný úrad v danej veci rozhodoval v spojenom územnom a stavebnom konaní, bolo umiestnenie a uskutočnenie stavby

oporných múrov na pozemku stavebníkov, ktorých uskutočnením malo dôjsť k statickému zabezpečeniu svahu nad rodinným domom stavebníkov a vytvoreniu terás, prístupných navzájom vonkajšími schodiskami, slúžiacimi na prekonanie výškových rozdielov terénu. Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že podobné oporné múry zrealizoval na svojom pozemku aj žalobca práve za rovnakým účelom.

22. Oporný múr ako špecifický druh stavby definuje Stavebný zákon v § 139b ods. 1 písm. d/, pričom ho zaraďuje medzi jednoduché stavby, o ktorých umiestnení a zároveň uskutočnení môže stavebný úrad rozhodnúť podľa § 39b ods. 4 Stavebného zákona, a to v spojenom územnom a stavebnom konaní. Podrobnejší opis, charakteristické znaky alebo konštrukčné riešenie takejto stavby Stavebný zákon nerieši v žiadnom svojom ustanovení a ani v príslušných vykonávacích vyhláškach.

23. Nakoľko sa jednalo o jednoduchú stavbu, stavebný úrad vykonal procesne zjednodušené konanie v zmysle § 63 Stavebného zákona a predloženú dokumentáciu spolu so žiadosťou a dokladmi predloženými stavebníkmi primerane v zmysle § 8 a § 9 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. posúdil predovšetkým z hľadísk uvedených vo vyhláške č. 532/2002 Z.z. o všeobecných technických požiadavkách na stavby.

24. Stavebný úrad v rozhodnutí o umiestnení a povolení stavby uplatnil postup podľa § 63 Stavebného zákona a vo vydanom stavebnom povolení určil požiadavky pre umiestnenie stavby vymedzením stavebného pozemku, opisom umiestnenia stavby na ňom na základe budúcich účinkov stavby v území, ochrany životného prostredia ako aj urbanistického a architektonického riešenia stavby a jeho súladu s okolím, ktoré vychádzalo z daností terénu a budúceho možného využitia novovzniknutých terás. Návrh akceptoval požiadavky stavebníkov a pretože pre umiestnenie a stavebnotechnické riešenie oporných múrov nie sú kladené v ÚPN M a VZN žiadne konkrétne obmedzenia alebo požiadavky, stavebný úrad sa sústredil najmä na posúdenie samotnej stavby z hľadiska jej stavebnotechnického a statického zabezpečenia a navrhovanú stavbu oporných múrov povolil.

4.

25. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti opomenutých sťažovateľov vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 18. júla 2019, v ktorom požadoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prioritne posúdil, či sú opomenutí sťažovatelia inými účastníkmi súdneho konania aj bez podania príslušného návrhu podľa § 41 SSP. V prípade, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že opomenutí účastníci nie sú účastníkmi konania, žalobca navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako podanú osobou neoprávnenou podľa § 459 písm. b/ SSP odmietol. Pokiaľ kasačný súd prizná opomenutým sťažovateľom postavenie účastníkov súdneho konania, žalobca navrhol ich kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť, pretože nie je dôvodná.

26. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti opomenutých sťažovateľov uviedol, že podľa jeho právneho názoru opomenutí sťažovatelia nepodali procesný návrh, aby sa stali zúčastnenými osobami na konaní, ktorý je v zmysle § 41 ods. 2 SSP nevyhnutnou súčasťou na to, aby mohli v konaní vystupovať ako iné subjekty konania. Žalobca zastáva stanovisko, že právo opomenutých sťažovateľov byť účastníkmi súdneho konania pred krajským súdom zaniklo preklúziou.

27. Vo vzťahu k samotnému obsahu kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že táto neodôvodňuje žiadne nové skutočnosti a prevažná časť jej obsahu nie je právne relevantná v danom konaní. Žalobca považuje za nedostatočne odôvodnený taktiež návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. V závere vyjadrenia žalobca upozornil na skutočnosť, že spôsob rozhodnutia kasačného súdu, ktorý opomenutí sťažovatelia navrhli, a to, aby kasačný súd rozhodol o zmene rozhodnutia krajského súdu, Správny súdny poriadok v zmysle § 462 ods. 2 SSP v danej procesnej situácii nepripúšťa.

5.

28. Žalobca sa vyjadril taktiež ku kasačnej sťažnosti žalovaného, a to podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 18. júla 2019, v ktorom uviedol, že kasačná sťažnosť nebola podľa jeho názoru podaná

oprávnenou osobou a preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. b/ a d/ SSP odmietol. V prípade, ak kasačný súd dospeje k záveru, že kasačná sťažnosť bola spísaná oprávnenou osobou, žalobca navrhol kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť z dôvodu, že nie je dôvodná.

29. Žalobca v prvej časti vyjadrenia uviedol, že v danom prípade nebolo preukázané, že zamestnanec, ktorý zastupuje žalovaného, je skutočne jeho zamestnancom. Žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že kasačná sťažnosť nebola spísaná zamestnancom žalovaného, a to napriek riadnemu poučeniu žalovaného.

30. V nasledujúcej časti vyjadrenia žalobca namieta, že žalovaný účelovo zamieňa pojmy kópia projektovej dokumentácie a rozmnoženina projektovej dokumentácie. Žalobca sa domnieva, že v prípade, ak nejaká písomnosť tvorí súčasť správneho spisu, neexistuje žiadny rozumný dôvod, aby s týmito listinami nebolo nakladané rovnako, ako s inými písomnosťami, t.j. v režime § 23 ods. 1 Správneho poriadku.

31. Projektová dokumentácia predkladaná stavebnému úradu je nehmotným statkom, a pokiaľ bude spĺňať pojmové znaky architektonického diela podľa autorského zákona, je autorovi súčasne poskytnutá autorskoprávna ochrana podľa tohto zákona. Túto ochranu však nemôžu podľa názoru žalobcu poskytovať stavené úrady, ktoré majú úplne odlišnú kompetenciu, ale príslušné súdy v občianskoprávnom konaní, pretože autorský zákon je zákonom špeciálnym k Občianskemu zákonníku a je založený na zásade zmluvnej voľnosti (rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. IAS 112/2011).

32. Vo vzťahu k poukazu žalovaného na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/114/2015 zo dňa 18. septembra 2017 žalobca uviedol, že v danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky riešil inú skutočnosť, ako v prejednávanvej veci. Krajský súd podľa názoru žalobcu správne ustálil, že projekty, ktoré sú výsledkom činnosti architektov a inžinierov, sú pre úradné účely verejnými listinami. Pokiaľ sa teda žalobca chcel s takouto verejnou listinou riadne oboznámiť, požiadal o jej kópiu, ktorá podľa § 7 ods. 3 písm. b/ autorského zákona nie je ako verejná listina chránená autorským zákonom.

33. Žalobca v súvislosti s vyhotovovaním kópií diel pre osobnú potrebu poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci ACI Adam BV a i. proti Stichting de Thuiskopie a Stichting Onderhandeligen Thuiskopie vergoeding z 10. apríla 2014 a vybrané ustanovenia zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon (§ 21 ods. 1, § 21 ods. 2 a § 42), zo znenia ktorých vyplýva, že fyzická osoba má právo dokonca na vyhotovenie rozmnoženiny diela bez súhlasu autora pre svoju súkromnú potrebu. Žalobca zdôraznil, že v danej veci je nepochybné, že žiadal iba kópiu projektovej dokumentácie a nie jej rozmnoženinu, na ktorú je potrebné aplikovať § 24 ods. 1 autorského zákona.

34. Žalobca zastáva právny názor, že pokiaľ si vyžiadal kópiu verejnej listiny (projektu stavby), tak to bolo v súlade s § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb. v spojitosti s § 7 ods. 3 písm. b/ autorského zákona. Z uvedeného dôvodu bol žalovaný povinný v zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku žalobcovi vyhotoviť a odovzdať kópiu projektovej dokumentácie. Obdobný právny záver zaujal aj Krajský súd v Žiline, ktorý právnenému zástupcovi žalobcu predmetnú kópiu projektovej dokumentácie vyhotovil.

35. V prípade, ak je kópia projektovej dokumentácie odmietnutá v stavebnom konaní, dochádza podľa názoru žalobcu k porušeniu Stavebného zákona, podľa ktorého môže účastník konania uplatniť námietky proti projektovej dokumentácii. Aby mohol účastník kvalifikovane využiť toto právo, musí mať možnosť kompletne sa oboznámiť s projektovou dokumentáciou, pričom túto znalosť nemožno vzhľadom na zložitnosť takejto dokumentácie získať iba na základe nahliadnutia do spisu.

36. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia záveru krajského súdu ohľadom porušenia ustanovení § 39a ods. 2, § 48 ods. 2 Stavebného zákona, § 127 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia

Stavebného zákona, § 5 ods. 1, § 23 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. žalobca uviedol, že správny súd považoval námietku žalobcu ohľadom porušenia vyššie špecifikovaných ustanovení za dôvodnú, nakoľko žalobca vo svojich podaniach podrobne zdôvodnil ich opodstatnenosť.

37. Z napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia stavebného úradu krajský súd pristúpil aj z dôvodu nezákonnej aplikácie fikcie doručenia vo veci podaných pripomienok žalobcu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa k uvedenej skutočnosti vôbec nevyjadril.

38. V závere vyjadrenia žalobca konštatoval, že dôkazmi preukázal, že mestský úrad nemá právnu subjektivitu, za mesto Kysucké Nové Mesto- stavebný úrad v zmysle § 117 Stavebného zákona konajú zamestnanci mestského úradu bez právnej subjektivity, bez poverenia v zmysle § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení na základe bežnej praxe, logickej úvahy mesta s vymedzením ich oprávnení a povinností v organizačnom poriadku mesta. Preskúmané rozhodnutie podpísala osoba, ktorú nie je možné identifikovať, pretože nikde v rozhodnutí sa neuvádza jej meno, priezvisko ani funkcia. Za tohto stavu má žalobca za to, že preskúmané rozhodnutie je nulitný správny akt.

39. Na základe vyššie uvedeného preto žalobca navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie mesta Kysucké Nové Mesto č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012 o povolení stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku parcelné č. KN C 4156/67 v k.ú. A. vyhlásil za nulitný akt.

6.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačné sťažnosti prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

41. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

42. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

43. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že na základe žiadosti stavebníkov (opomenutých sťažovateľov) o stavebné povolenie na stavbu „Oporné múry pri rodinnom v KNM“ na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. A. zo dňa 25. júla 2011, stavebný úrad oznámil začatie spojeného územného a stavebného konania listom č. Výst. 2762/2011-An zo dňa 5. augusta 2011 (Oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania - upustenie od ústneho pojednávania). Predmetné oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania zo dňa 5. augusta 2011 žalobca prevzal dňa 26. augusta 2011.

44. Dňa 5. septembra 2011 sa žalobca dostavil na stavebný úrad, o čom bola spísaná Zápisnica z ústneho pojednania podkladov spojeného stavebného a územného konania na stavbu „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku KN C 4156/67 v k.ú. A. stavebníkov D.. T. Š., C.. a manželky A., C. 1048/37, Kysucké Nové Mesto. Žalobcovi bol predložený kompletný spisový materiál. Žalobca predložil stanovisko, že „Vzhľadom k zložitosti projektovej dokumentácie nemôžem sa vyjadriť len na základe nahliadnutia. Stavebný úrad mi už odmietol poskytnúť kópiu celej PD rodinného domu Š. na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. A.. Opätovne mi je odmietnutá celá projektová dokumentácia stavby oporných múrov. Som toho názoru, že zákon moje práva ako účastníka konania nijako neobmedzuje a mám právo dostať kópiu celej projektovej dokumentácie. Žiadam, aby stavebný úrad zdôvodnil svoj postoj k veci a do doby, kým mi nebude sprístupnená kópia celej PD stavby žiadam, aby konanie

prerušíl.“ V závere zápisnice bolo uvedené: „Projektová dokumentácia bola poskytnutá účastníkovi spojeného územného a stavebného konania iba k nahliadnutiu, nakoľko túto možno kopírovať iba so súhlasom autora projektovej dokumentácie - autorský zákon.“

45. Následne bolo stavebnému úradu dňa 8. septembra 2011 doručené vyjadrenie žalobcu k stavbe „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. A..

46. Dňa 1. júna 2012 vydalo Mesto Kysucké Nové Mesto, ako príslušný stavebný úrad, rozhodnutie č. j. 2762/2011-An o povolení stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku parc. č. KN C 4156/67 v k. ú. A. pre stavebníkov D.. T. Š., C.. s manželkou A. Š., obaja bytom C. Č.. XXXX/XX, A. Z. F..

47. Žalobca podal dňa 26. júla 2012 podnet na Okresnú prokuratúru v Žiline na preskúmanie zákonnosti takto vydaného stavebného povolenia.

48. Žalobca zároveň podal proti rozhodnutiu stavebného úradu č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012 odvolanie, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 6. augusta 2012.

49. Odvolací orgán, ktorým bol v rozhodujúcom čase Krajský stavebný úrad v Žiline, od augusta 2012 až do novembra 2013 prešetroval sťažnosti, podané opakovane žalobcom na nečinnosť a nezákonný postup stavebného úradu, avšak o odvolaní nerozhodol s odôvodnením, že kompletný spisový materiál bol odstúpený Okresnej prokuratúre v Žiline.

50. V čase od 7. augusta 2012 do 27. septembra 2013 sa zákonnosťou vydaného stavebného povolenia č. j. 2762/2011-An zaoberala Okresná prokuratúra v Žiline, ktorá proti právoplatnému stavebnému povoleniu podala protest pod sp. zn. Pd 202/12-22 zo dňa 27. septembra 2013. Stavebný úrad podanému protestu nevyhoviel a tento odstúpil bezprostredne nadriadenému orgánu- žalovanému dňa 24. októbra 2013. Výbavenie protestu okresnej prokuratúry bolo predmetom samostatného konania, o ktorého výsledku- o nevyhovení podanému protestu, bol oboznámený aj žalobca.

51. Proti takto vydanému rozhodnutiu o nevyhovení protestu č. j. ObÚ-ZA-OVBP2/V/2013/00164 zo dňa 20. novembra 2013 podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo odstúpené Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ako príslušnému odvolaciemu orgánu v zmysle § 57 Správneho poriadku na odvolacie konanie. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky rozhodnutím č. 05679/2014/B622-SV/08496/Pa zo dňa 24. februára 2014 zamietlo odvolanie žalobcu a rozhodnutie žalovaného č. ObÚ-ZA-OVBP2/V/2013/00164 zo dňa 20. novembra 2013 o nevyhovení podanému protestu potvrdilo.

52. Následne dňa 19. februára 2014 podal žalobca žalobu na Krajský súd v Žiline, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti odpovede žalovaného Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č. j. ObÚ-ZA-OVBP2/V/2013/00164 zo dňa 11. decembra 2013, ktorou mu žalovaný odpovedal na jeho opakovanú sťažnosť, v ktorej poukazoval na nezákonný postup stavebného úradu a žiadal zjednanie nápravy vo veci povolenia stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnutú odpoveď zo dňa 11. decembra 2013 a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca preukázal, že žalovaný odvolací orgán o jeho podanom odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012 nerozhodol, a preto vzhľadom na zistené skutočnosti svojim rozsudkom č. k. 21S/24/2014-87 zo dňa 20. mája 2015 nariadil žalovanému rozhodnúť o odvolaní žalobcu s tým, že sa musí vysporiadať aj s jednotlivými odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

53. Žalovaný sa proti takto vydanému rozsudku Krajského súdu v Žiline odvolal, argumentujúc, že odvolanie podané žalobcom bolo podané oneskorene. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal inštitúciou uplatnenia fikcie doručenia podľa § 24 Správneho poriadku a s poukazom na iné rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal záver, že takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom ustanovenia upravujúceho inštitút náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej

istoty. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 3Sžo/245/2015 zo dňa 26. apríla 2017 rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil s odôvodnením, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote a prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu mesta KNM č.j. Výst. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012 doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Keďže sa žalobca proti predmetnému rozhodnutiu stavebného úradu odvolal, o podanom odvolaní musí odvolací orgán konať a rozhodnúť.

54. Žalovaný ako príslušný odvolací orgán rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2017/042024/KRA zo dňa 15. decembra 2017 odvolanie podané žalobcom zamietol a rozhodnutie stavebného úradu č. j. 2762/2011-An zo dňa 01.06.2012 o povolení stavby „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku parcelné č. KN C 4156/67 v k.ú. A. potvrdil.

7.

55. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

56. Podľa § 37 ods. 1 Stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

57. Podľa § 37 ods. 2 Stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

58. Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona, stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

59. Podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g)
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

60. Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

61. Podľa § 61 ods. 2 Stavebného zákona, od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

62. Podľa § 61 ods. 3 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

63. Podľa § 63 Stavebného zákona, dokumentáciu jednoduchých a drobných stavieb preskúma stavebný úrad aj z hľadiska záujmov, ktoré hája orgány štátnej správy podľa osobitných predpisov, a to najmä vtedy, ak na posúdenie postačia všeobecné technické požiadavky na výstavbu, vydané podľa tohto zákona, alebo iné predpisy. Stavebný úrad oznámi dotknutým orgánom začatie stavebného konania; tieto orgány si môžu posúdenie vyhradiť, sú však povinné oznámiť svoje stanovisko najneskoršie pri ústnom pojednávaní alebo v lehote určenej podľa § 61 ods. 3 a 5.

64. Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

65. Podľa § 139b ods. 1 písm. d/ Stavebného zákona, jednoduché stavby sú oporné múry.

66. Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

67. Podľa § 7 ods. 3 písm. b/ autorského zákona, ochrana podľa tohto zákona sa nevzťahuje na text právneho predpisu, úradné rozhodnutie, verejnú listinu, verejne prístupný register, úradný spis, slovenskú technickú normu vrátane ich prípravnej dokumentácie a prekladu, denné správy a prejavy prednesené pri prerokúvaní vecí verejných; na súborné vydanie týchto prejavov a na ich zaradenie do zborníka je potrebný súhlas toho, kto ich predniesol.

68. Podľa § 18 ods. 2 písm. a/ autorského zákona, autor má právo udeľovať súhlas na každé použitie diela, najmä na vyhotovenie rozmnoženiny diela.

69. Podľa § 24 ods. 1 autorského zákona, rozmnoženinu zverejneného diela môže fyzická osoba vyhotoviť bez súhlasu autora pre svoju osobnú potrebu a na účel, ktorý nie je priamo ani nepriamo obchodný; za také použitie nevzniká povinnosť uhradiť autorovi odmenu.

70. Podľa § 24 ods. 2 autorského zákona, rozmnoženinu zverejneného diela prenesením tohto diela na papier alebo na podobný podklad prostredníctvom reprografického zariadenia alebo iného technického zariadenia môže fyzická osoba alebo právnická osoba vyhotoviť bez súhlasu autora; túto rozmnoženinu možno verejne rozširovať predajom alebo inou formou prevodu vlastníckeho práva. Za tieto použitia nevzniká povinnosť uhradiť autorovi odmenu.

71. Podľa § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona, ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na architektonické dielo vo forme projektovej dokumentácie stavby alebo konštrukcie stavby.

72. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb., dokumenty, projekty, odborné posudky, odhady, dobrozdania a iné písomnosti, ktoré sú výsledkom činnosti architektov a inžinierov, sú pre úradné účely verejnými listinami, ak je na nich vlastnoručný podpis pôvodcu a odtlačok jeho úradnej pečiatky.

73. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb., architektonické, konštrukčné a technické riešenia a iné výsledky duševnej tvorivej činnosti, ktoré obsahujú písomnosti uvedené v odseku 1, možno použiť iba na účel, na ktorý boli vyhotovené; na iný účel ich možno použiť iba so súhlasom ich autora podľa osobitných predpisov. Ich ochrana podľa osobitných predpisov tým nie je dotknutá.

74. Podľa § 32 ods. 1 SSP, účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

75. Podľa § 32 ods. 3 SSP, ďalšími účastníkmi sú tí,

a) ktorí boli účastníkmi administratívneho konania,

b) na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu,

c) ktorých za účastníkov označuje zákon.

8.

76. Podľa § 447 ods. 1 SSP, kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

77. Podľa § 447 ods. 2 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3.

78. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

79. Inštitút odkladného účinku je koncipovaný ako dočasná procesná ochrana účastníka správneho konania pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia za predpokladu, že sú splnené zákonom stanovené podmienky. Odkladný účinok kasačnej sťažnosti možno priznať v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v § 446 ods. 2 SSP, iba na návrh sťažovateľa, resp. opomenutého sťažovateľa. Podmienkami priznania odkladného účinku sú hrozba závažnej ujmy pre sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa a skutočnosť, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Z pojmu „závažná“ vyplýva, že hrozíca ujma nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad pre sťažovateľa.

80. Po posúdení horeuvedených skutočností dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že návrhu opomenutých sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nie je možné vyhovieť. Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný procesný návrh nepovažoval za dostatočne odôvodnený a preukázaný, nakoľko opomenutí sťažovatelia nijakým spôsobom nepreukázali, že by im v prípade zamietnutia návrhu na priznanie odkladného účinku hrozila závažná ujma a ani túto hrozbu bližšie nešpecifikovali.

9.

81. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za nevyhnutné predtým, ako pristúpi k meritórnemu prejednaniu veci a vyhodnoteniu rozsahu a dôvodov kasačnej sťažnosti opomenutých sťažovateľov a žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, sa prioritne zaoberať otázkou, či krajský súd v konaní o správnej žalobe žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/042024/KRA zo dňa 15. decembra 2017 správne ustálil okruh účastníkov v zmysle ustanovenia § 32 ods. 1 SSP a umožnil im realizáciu ich procesných práv.

82. Najvyšší súd Slovenskej republiky má z obsahu súdneho spisu, ako aj napadnutého rozsudku krajského súdu za preukázané, že krajský súd ako s účastníkmi konania konal výlučne so žalobcom-vlastníkom pozemku susediaceho s pozemkom, na ktorom došlo k realizácii stavebných prác na základe stavebného povolenia č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012, ktorý zároveň dané súdne konanie inicioval podaním správnej žaloby a žalovaným- Okresným úradom Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, ako druhostupňovým správnym orgánom, ktorý v predmetnej veci rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu- stavebnému povoleniu č. j. 2762/2011-An zo dňa 1. júna 2012, vydanému príslušným stavebným úradom.

83. Z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že v prejednávanej veci podali žiadost' o stavebné povolenie na stavbu „Oporné múry pri rodinnom v KNM“ na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. T. zo dňa 25. júla 2011 stavebníci- manželia T. T. A. Š.. Je preto nespochybniteľné, že v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona boli manželia Š. (opomenutí sťažovatelia), rovnako ako aj žalobca (§ 59 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona) účastníkmi stavebného (administratívneho) konania.

84. Pokiaľ ide o otázku účasti v konaní pred správnym súdom, túto rieši ustanovenie § 32 ods. 1 SSP, upravujúce tzv. všeobecné vymedzenie účastníkov konania, ktoré je aplikovateľné okrem iného v konaní o všeobecnej správnej žalobe, a teda aj v prejednávanej veci (pozn. aut.- Správny súdny poriadok obsahuje taktiež osobitnú úpravu účasti, napr. v konaní o správnej žalobe vo veciach azylu podľa § 208 SSP). Zo znenia ustanovenia § 32 ods. 1 SSP vyplýva, že pod pojem účastníci konania zákon zaraďuje okrem žalobcu a žalovaného taktiež ďalších účastníkov konania.

85. Ďalší účastník je špecifickým pojmom správneho súdnictva, pričom jeho postavenie možno označiť ako sui generis. V zmysle ustanovenia § 32 ods. 3 SSP ním označujeme osoby, ktoré boli účastníkmi administratívneho konania, osoby, na ktoré sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu a osoby, ktorých za účastníkov označuje zákon. Na tomto mieste je zároveň dôležité podotknúť, že ďalší účastník v správnom súdnom konaní nemá povahu, resp. postavenie intervenienta a nevystupuje na strane žalobcu ani žalovaného.

86. Pri stanovení okruhu účastníkov správny súd vychádza v prvom rade z obsahu správnej žaloby, v ktorej je žalobca v zmysle § 182 ods. 1 písm. b/ SSP povinný označiť žalovaného, ďalších účastníkov podľa § 32 ods. 3 SSP, ako aj osoby zúčastnené na konaní podľa § 41 ods. 1 SSP.

87. Je však dôležité zdôrazniť, že správny súd sa nemôže spoliehať výlučne na úsudok žalobcu. Označenie účastníkov konania v žalobe nezbavuje správny súd povinnosti skúmať, či je tento okruh stanovený správne a vyčerpávajúco, t. j. či koná so všetkými účastníkmi. Správny súd je preto v každej veci povinný preveriť okruh účastníkov, a to predovšetkým na základe administratívneho spisu a údajov z neho vyplývajúcich. V prípade, ak správny súd zistí, že žalobca opomenul v správnej žalobe označiť niektorého z účastníkov konania, je povinný na túto skutočnosť reflektovať ex offio jeho príbratím do konania.

88. V prejednávanej veci je nepochybné, že stavebníci- opomenutí sťažovatelia boli účastníkmi administratívneho (stavebného) konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona, ako aj skutočnosť, že rozhodnutím správneho súdu môžu byť, resp. nepochybné sú priamo dotknutí na svojich subjektívnych právach. Bolo preto povinnosťou správneho súdu príbrať ich do konania ako ďalších účastníkov v zmysle § 32 ods. 3 písm. a/ SSP a umožniť im, aby mohli pred súdom obhajovať svoje práva a brániť zákonnosť vydaného stavebného povolenia.

89. V súvislosti s argumentáciou žalobcu obsiahnutou v jeho vyjadrení ku kasačnej sťažnosti opomenutých sťažovateľov, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na skutočnosť, že žalobca mylne zamieňa pojmy ďalší účastník konania v zmysle § 32 ods. 3 SSP a osoba zúčastnená na konaní v zmysle § 41 SSP, ktoré je nevyhnutné striktné diferencovať, a to predovšetkým v dôvodu ich odlišného procesného postavenia a s tým spojeného diapazónu procesných práv.

90. Osobu zúčastnenú na konaní zaradujeme medzi tzv. iné subjekty konania, pričom zákon rozlišuje dva typy osoby zúčastnenej na konaní, ktoré sa od seba vzájomne odlišujú nielen vymedzením a účelom, ale aj spôsobom ich prístupu do konania a rozsahom ich procesných práv.

91. Osoba zúčastnená na konaní v zmysle § 41 ods. 1 SSP odvodzuje svoje postavenie v konaní pred správnym súdom od svojho postavenia zúčastnenej osoby v administratívnom konaní v zmysle § 15a Správneho poriadku. O získaní procesného postavenia osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 1 SSP správny súd nerozhoduje. O jej účasti v správnom konaní sa správny súd spravidla dozvie z obsahu podanej správnej žaloby, prípadne z obsahu administratívneho spisu. Právo na získanie postavenia osoby zúčastnenej na konaní si môže osoba uplatniť taktiež písomným podaním v zmysle § 55 a nasl. SSP v lehote určenej správnym súdom.

92. V prípade osoby zúčastnenej na konaní v zmysle § 41 ods. 2 SSP je účel procesnej úpravy spojený s potrebou ochrany subjektívnych práv tých osôb, ktoré napriek tomu, že im nesvedčalo v administratívnom konaní postavenie jeho účastníka, by na nich mohli byť priamo dotknuté rozhodnutím správného súdu. Spôsob prístupu k správne súdu a rozsah procesných práv je v prípade osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP odlišný, ako v prípade osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 1 SSP. O získaní procesného postavenia osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP správny súd rozhoduje, pričom jeho rozhodovacia aktivita je vždy viazaná iba na návrh.

93. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozhodnutia, pre priznanie postavenia ďalšieho účastníka konania v zmysle § 32 ods. 3 SSP nie je osoba povinná vyvinúť žiadnu aktivitu, resp. iniciatívu. Účastník administratívneho konania sa bez ďalšieho považuje za účastníka správneho súdneho konania s tým, že sa do neho nemusí prihlásiť. Práve naopak, je povinnosťou správneho súdu ustáliť okruh účastníkov konania, medzi ktorých patria aj ďalší účastníci. Pokiaľ žalobca opomenie v správnej žalobe označiť niektorého z účastníkov konania, správny súd je povinný na túto skutočnosť reflektovať jeho pribratím do konania.

94. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že skutočnosť, že opomenutí sťažovatelia neboli v prejednávanej veci krajským súdom pribratí do správneho súdneho konania, predstavuje takú podstatnú vadu konania, ktorá bez ďalšieho odôvodňuje zrušenie preskúmaného rozhodnutia krajského súdu.

95. Napriek uvedenej skutočnosti (existencii vady konania, odôvodňujúcej zrušenie rozhodnutia krajského súdu), Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za podstatné vyjadriť sa k vybraným otázkam, nastoleným v rámci podaných kasačných sťažností, resp. vyjadrení k nim.

96. V súvislosti s poukazom žalobcu na skutočnosť, že kasačná sťažnosť žalovaného nebola podaná oprávnenou osobou (kasačná sťažnosť nebola spísaná, resp. podpísaná povereným zamestnancom žalovaného s požadovaným právnickým vzdelaním), Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v prípade zistenia nedostatkov kasačnej sťažnosti týkajúcich sa splnenia podmienky povinného zastúpenia sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa advokátom, resp. preukázania splnenia podmienok podľa § 449 ods. 2 SSP (výnimky z povinného zastúpenia advokátom), ide v zásade o odstrániteľnú vadu konania.

97. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že pokiaľ správny, resp. kasačný súd dospeje k záveru, že existujú pochybnosti o osobe, ktorá spísala kasačnú sťažnosť v kontexte splnenia zákonných požiadaviek vymedzených v ustanovení § 449 SSP, mal by vyzvať sťažovateľa na odstránenie tohto nedostatku. Postup, ktorý navrhuje žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného, spočívajúci v automatickom odmietnutí kasačnej sťažnosti z dôvodu, že nebola podaná oprávnenou osobou, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za príliš formalistický.

98. Z vyššie špecifikovaných dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Sžk/24/2019, 4Sžk/26/2019 zo dňa 4. novembra 2019 vyzval žalovaného, aby v lehote 20 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia doložil do spisu v zmysle § 449 ods. 1, ods. 2 písm. a/ SSP úradne

overenú fotokópiu dokladu preukazujúceho dosiahnutie vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa u zamestnanca povereného jeho zastupovaním v konaní o kasačnej sťažnosti, ako aj kasačnú sťažnosť podpísanú daným zamestnancom.

99. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v stanovenej lehote predložil súdu poverenie udelené konkrétnemu zamestnancovi žalovaného, úradne overenú kópiu vysokoškolského diplomu, preukazujúceho dosiahnutie požadovaného právnického vzdelania povereným zamestnancom, ako aj kasačnú sťažnosť spísanú a podpísanú povereným zamestnancom, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje splnenie podmienok stanovených v § 449 SSP a nevidí preto dôvod pre odmietnutie kasačnej sťažnosti žalovaného.

100. Z dôvodu existencie nejasností a polemík považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za nevyhnutné zaujať stanovisko taktiež k otázke poskytovania kópií projektovej dokumentácie, tvoriacej súčasť administratívneho spisu, účastníkom konania. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého odopretím možnosti vyhotoviť si kópiu celej projektovej dokumentácie, tvoriacej súčasť administratívneho spisu, došlo k obmedzeniu práva žalobcu oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia.

101. Z obsahu administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalobcovi bol dňa 5. septembra 2011 predložený kompletný spisový materiál, vrátane projektovej dokumentácie, na nahliadnutie (Zápisnica z ústneho pojednania podkladov spojeného stavebného a územného konania na stavbu „Oporné múry pri rodinnom dome v KNM“ na pozemku KN C 4156/67 v k. ú. A. stavebníkov D. T. V. a manželky A., Clementisova 1048/37, Kysucké Nové Mesto). Z uvedeného bezpochyby vyplýva, že práva účastníka konania nazerať do spisov v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku neboli žalobcovi odopreté. Stavebný úrad bol však v danom prípade zároveň povinný dbať na to, aby v stavebnom konaní v súvislosti s realizáciou práv účastníkov konania nedošlo k porušeniu súvisiacich právnych predpisov, napríklad autorského zákona.

102. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že účastníci konania odlišní od stavebníka majú bezpochyby právo sa v rámci stavebného konania oboznámiť s projektovou dokumentáciou, keďže táto tvorí podklad pre vydanie rozhodnutia stavebného úradu. Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň „jedným dychom“ dodáva, že toto oprávnenie má určité obmedzenia, resp. limity, najmä pokiaľ ide o poskytnutie fotokópie celej projektovej dokumentácie, vyplývajúce z ustanovenia § 18 ods. 2 písm. a/ autorského zákona, ako aj z ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb. V prípade architektonického diela vo forme projektovej dokumentácie stavby alebo konštrukcie stavby je taktiež vylúčená aplikácia tzv. zákonnej licencie v zmysle § 24 ods. 1 autorského zákona, a to s prihliadnutím na znenie ustanovenia § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona, ktoré možnosť jej využitia explicitne vylučuje.

103. Je si potrebné uvedomiť, že v prípade požiadavky účastníka stavebného konania o vyhotovenie kópie celej projektovej dokumentácie dochádza k stretu dvoch oprávnených záujmov, resp. verejných práv, a to jednak práva na autorskoprávnu ochranu diela- projektovej dokumentácie na jednej strane a práva účastníka konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, resp. práva na prístup k administratívne mu spisu v zmysle § 23 Správneho poriadku na strane druhej.

104. V rámci povinnosti vyplývajúcej správne mu orgánu z ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku a súčasne jeho povinnosti dbať o dodržiavanie ochrany práv autora projektovej dokumentácie (za predpokladu, že je na nej jeho vlastnoručný podpis a odtlačok autorizačnej pečiatky), je stavebný úrad oprávnený poskytnúť bez súhlasu autora kópie iba tých častí stavebnej dokumentácie, ktoré sa svojim obsahom môžu priamo dotýkať práv a právom chránených záujmov osoby, ktorá ich vyhotovenie v stavebnom konaní požaduje alebo tých častí, ktoré sú nevyhnutné pre vypracovanie odborných posudkov. V prípade, keď osoba požaduje vyhotovenie kópie celej projektovej dokumentácie, správny orgán- stavebný úrad je povinný v záujme dodržania príslušných ustanovení autorského zákona (§ 5 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 2 písm. a/), vyžiadať súhlas autora s jej vyhotovením.

105. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom kontexte uvádza, že sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/114/2015 zo dňa 18. septembra 2017, na ktorý poukázal aj žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti, v zmysle ktorého „Najvyšší súd zastáva názor, že v prípade architektonického diela vo forme projektovej dokumentácie stavby alebo konštrukcie stavby nie je možné aplikovať ustanovenie § 24 ods. 1 autorského zákona, ktoré upravuje zákonné licencie bez súhlasu autora diela. Súhlas autora diela je v zmysle § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona vždy nutný na vyhotovenie rozmnoženiny celého architektonického diela alebo jeho časti. Najvyšší súd súhlasí so závermi krajského súdu, že v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb. je projektová dokumentácia verejnou listinou, ktorá bola predložená stavebnému úradu pre úradné účely a v tomto rozsahu sa na ňu autorskoprávna ochrana nevzťahuje. Táto zákonná výnimka je však obmedzená úradným účelom jej poskytnutia, t.j. pre potreby stavebného úradu, ktorý v rámci stavebného konania posudzuje, či projektová dokumentácia bola vypracovaná v súlade s podmienkami určenými v územnom rozhodnutí, v súlade so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu a v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona. Uvedený zákonný limit je definovaný v ustanovení § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb., v zmysle ktorého je možné písomnosti uvedené v odseku 1, to znamená aj projektovú dokumentáciu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, použiť iba na účel, na ktorý boli vyhovotené; na iný účel ich možnosťou použiť iba so súhlasom autora. Projekt stavby bol doručený vlastníčkmi posudzovanej stavby stavebnému úradu a bol predložený pre úradné účely a tvoril obsah úradného spisu prvostupňového správneho orgánu - Stavebného úradu Obce Divina, preto pokiaľ žalobkyňa žiadala o poskytnutie fotokopie kompletnej projektovej dokumentácie na iný ako úradný účel, postupoval správny orgán v súlade so zákonom, keď jej kompletnú fotodokumentáciu bez súhlasu jej autora odmietol poskytnúť.“

106. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na osobitný režim ochrany poskytovaný projektovej dokumentácii ustanoveniami autorského zákona dospel k záveru, že k obmedzeniu práva účastníka stavebného konania oboznámiť sa s pokladmi rozhodnutia tak, ako to ustanovuje § 23 Správneho poriadku, v danom prípade nedošlo, keďže žalobcovi bolo umožnené nazrieť do spisu a robiť si z neho výpisky. Pokiaľ však žalobca požadoval vyhotovenie kópie celej projektovej dokumentácie, pričom táto obsahovala autorizačnú pečiatku a podpis jej spracovateľov, stavebný úrad postupoval správne, keď mu bez súhlasu autorov odmietol vyhotovenie fotokópie kompletnej projektovej dokumentácie v rámci stavebného konania poskytnúť a vyžiadal si takýto súhlas od autorov projektu D.. P. A. a D.. X. G., ktorí však následne vyjadrili nesúhlas so zhotovením kópie pre iných účastníkov konania.

107. Právo na prístup k administratívne spisu v zmysle § 23 Správneho poriadku bolo v danom prípade legitímne obmedzené v záujme zachovania autorskoprávnej ochrany diela- projektovej dokumentácie, pričom možno konštatovať, že k naplneniu práva účastníka stavebného konania oboznámiť sa s pokladmi rozhodnutia došlo umožnením nazrieť do spisového materiálu, ktorého súčasťou tvorí aj projektová dokumentácia.

108. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti poukázal na skutočnosť, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nedostatočne odôvodnil svoje závery týkajúce sa vyslovenia porušenia ustanovení § 39a ods. 2, § 48 ods. 2 Stavebného zákona, § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 vyhl. č. 453/2002 Z.z. Žalovaný namietal absenciu konkretizácie porušenia predmetných ustanovení.

109. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo preto okrem iného posúdiť, či krajský súd dostatočným spôsobom ozrejmil svoje myšlienkové pochody a z nich vyplývajúce právne závery, a to tak, aby výsledok jeho rozhodovacej činnosti, ku ktorému v rámci kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku dospel bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, bez ďalšej potreby účastníkov konania hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov.

110. Náležité, dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia predstavuje základnú podmienku legitimacy každého rozhodnutia súdu. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia tvorí súčasť základného práva na spravodlivý proces, zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

111. Problematike práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia venoval opakovane pozornosť v rámci svojej rozhodovacej činnosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď vo svojich rozhodnutiach okrem iného konštatoval, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 zo dňa 19. mája 2004).

112. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 14/07 zo dňa 17. mája 2007).

113. V danom kontexte označil Najvyšší súd Slovenskej republiky strohé konštatovanie krajského súdu, že „Úradný spis žalovaného neposkytuje dostatočné podklady pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby a podmienky jej uskutočnenia v súvislosti s vyhodnotením otázky, či sa v skutočnosti v prípade predmetnej stavby (oporné múry) jedná o jednoduchú stavbu“ za nedostatočné a nezodpovedajúce požiadavkám na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nemožno považovať za prejav aplikačnej a interpretačnej dostatočnosti konajúceho správneho súdu.

114. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude krajský súd v zmysle ustanovenia § 469 SSP viazaný právnym názorom kasačného súdu. Úlohou krajského súdu bude pribrať T. Š. T. A. Š. do konania ako ďalších účastníkov, ktorým toto postavenie vyplýva z ustanovenia § 32 ods. 3 písm. a/ SSP v spojení s § 59 ods. 1 písm. a/ Stavebného poriadku a umožniť im realizáciu všetkých procesných práv, ktoré im zákon priznáva. Krajský súd vec opätovne prejedná a meritorne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodní.

115. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

116. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline a vec mu vrátil na ďalšie konanie, potom v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Žiline.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.